

MATEUSZ SZAST

MIGRACJE POAKCESYJNE POLAKÓW DO REPUBLIKI IRLANDII

WSTĘP

Migracje w historii narodu polskiego nie są zjawiskiem nowym, ponieważ występują na przestrzeni lat z większym lub mniejszym nasileniem. Na kanwie współczesnych przeobrażeń społeczno-gospodarczych, zwłaszcza po przystąpieniu Polski do struktur Unii Europejskiej 1 maja 2004 roku, nastąpił gwałtowny odpływ Polaków poprzez fale i łańcuchy migracyjne do krajów unijnych, ze szczególnym uwzględnieniem Wielkiej Brytanii i Irlandii. Szacuje się, iż w szczytowym okresie migracji w Irlandii przebywało około pół miliona osób pochodzenia polskiego. Prezentowany artykuł stawia sobie za cel uchwycenie kompleksowej analizy migracji Polaków do Irlandii oraz próbę ustalenia skali wyjazdów ostatnich trzynastu lat, co nie jest dobrze reprezentowane w literaturze migracyjnej.

Historia Republiki Irlandii jest burzliwa, a zarazem interesująca z kilku powodów. Należy zaznaczyć, iż kraj ten borykał się z wieloma problemami, m.in. demograficznymi. Klęska nieurodzaju ziemniaka wywołała głód i masowe emigracje ludności poza granice ojczyzny. Jednakże, jak pokazuje historia, kraj ten odradzał się, stał się republiką, uzyskując niezależność, by w latach 70. XX odwrócić trendy – poprzez zwrócenie się w kierunku struktur Unii Europejskiej. Wprowadzano cykliczne reformy (od końca lat 80. XX wieku), m.in. te, które – jak zauważa Katarzyna Kalinowska – były odzwierciedleniem założeń teorii klasycznej i neoklasycznej, lokując Irlandię wśród krajów cechujących się wolnorynkową gospodarką końca XX i początku XXI wieku¹. Wówczas irlandzki rynek

Dr MATEUSZ SZAST – adiunkt Instytutu Filozofii i Socjologii Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie; e-mail: szastmateusz@gmail.com

¹ K. KALINOWSKA, *Irlandia – porażka doktryny liberalnej?*, w: *Wzrost gospodarczy – rynek pracy – polityka państwa*, red. E. Kwiatkowski, L. Kucharski, Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego 2011, s. 91.

pracy został otwarty dla obywateli krajów unijnych, w tym nowo przyjętych dziesięciu państw, wśród których była także Polska. Jednakże kryzys finansowy wywołany działaniami spekulacyjnymi na rynkach nieruchomości w 2008 roku przyniósł największy w strefie euro (blisko 8%) regres gospodarczy. Zanotowano znaczny wskaźnik bezrobocia i załamanie irlandzkich finansów publicznych². Nie wywołało to jednak masowej fali powrotów, co odzwierciedlają statystyki, gdyż liczba osób pochodzenia polskiego w Irlandii stanowi około 120 tysięcy.

HISTORIA IRLANDZKIEGO SUKCESU EKONOMICZNEGO

Historia irlandzkiego sukcesu ekonomicznego (irlandzki tygrys) obwarowana była szeregiem działań, które polegały m.in. na inicjatywach prowadzących do wzrostu dochodów fiskalnych oraz ograniczenia wydatków budżetowych. Polityka polegająca na równoważeniu budżetu poprzez ograniczanie wydatków implikowała zaufanie do sektora publicznego oraz wzrost konsumpcji, co wiązało się też ze wzrostem inwestycji w tym kraju, napędzając koniunkturę. Reformy objęły także obniżenie stawki podatku dochodowego od osób fizycznych z 35% do 20% oraz redukcję wydatków na ubezpieczenie społeczne, redukcję wydatków socjalnych o ponad 4% produktu krajowego brutto, jak również zmniejszenie podatku dochodowego od przedsiębiorstw z 43% do 12,5%. Działania te zmobilizowały inwestorów do podejmowania zaangażowania kapitałowego i ograniczenia bezrobocia w Irlandii, co tworzyło dogodne warunki do inwestycji zagranicznych oraz powodowało wzrost zainteresowania edukacją, implikując tym samym wzrost dochodu narodowego z 65% w latach 80. XX wieku do 120% w XXI wieku³.

Według *European Innovation Scoreboard 2008* Irlandia zajmowała siódmą pozycję na liście najbardziej innowacyjnych krajów Europy⁴. Poza tym włączono Irlandię do grupy trzech krajów (wraz z Danią i Wielką Brytanią), które tworzyły najbardziej sprzyjające otoczenie dla przedsiębiorczości, przy wysokim wskaźniku wolności gospodarczej, co w połączeniu z otwartością na międzynarodowy podział pracy warunkowało wysoką jej wydajność, determinując tym samym wysoką wrażliwość na zawirowania światowej gospodarki (globalny kryzys w 2008 roku). W 2009 roku odnotowano największy spadek dynamiki produkcji wśród państw strefy euro, co może świadczyć o reakcji na elastyczny system irlandzkiej

² Tamże.

³ Tamże, s. 93.

⁴ Tamże.

gospodarki, oraz nadmierne uzależnienie od branży budowlanej. Irlandia była jedynym krajem w Unii Europejskiej, w którym zanotowano 6,8-procentowy wzrost dynamiki PKB między 1998 a 2007 rokiem, ze wzrostem zatrudnienia w tym sektorze z 7,7% w 1998 do 13,3% w 2007 roku oraz zadłużeniu kredytami hipotecznymi z 26,5% w 1998 do 75,3% w 2007 roku⁵.

PRZEOBRAŻENIE KRAJU EMIGRACYJNEGO W KRAJ IMIGRACYJNY

Ożywienie gospodarcze Irlandii determinowało także zmiany mentalne i demograficzne ludności tego państwa polegające m.in. na otwarciu kraju dla inwestorów, wzroście konsumpcji, podźwignięciu gospodarki i utworzeniu wielu miejsc pracy w rozmaitych zawodach, które musiały zostać zaspokojone przez osoby spoza „wyspy”, ponieważ Irlandczycy w zdecydowanej większości są rolnikami. Największe rozmiary ruchów migracyjnych zaobserwowano wśród rdzennych Irlandczyków, którzy powracali ze Stanów Zjednoczonych, Kanady czy Australii. Należy zaznaczyć, iż Irlandia zaczęła zmieniać swój status migracyjny, przekształcając się szybko w kraj imigracji netto, a najważniejszą grupą cudzoziemców uczestniczących w tym procesie okazali się Polacy. W pierwszych latach XXI wieku (nie wspominając o wcześniejszym okresie) imigranci z Polski byli w tym kraju rzadkością, po rozszerzeniu struktur unijnych stanowili największą grupę napływających osób⁶.

Republika Irlandii, jako kraj położony na wyspach, niegdyś będący społeczeństwem monokulturowym, ewoluowała na skutek migracji w społeczeństwo wielokulturowe i wielojęzyczne. Było to spowodowane napływem imigrantów z Europy Środkowej i Wschodniej, obserwowanym już w latach 90. XX wieku. Zjawisko to nabrało znaczących rozmiarów po 1 maja 2004 roku, gdy otwarto granice i rynek irlandzki dla mieszkańców nowych państw Unii Europejskiej – także Polski⁷.

Irlandia będąca krajem położonym w obrębie Wysp Brytyjskich, podobnie jak Wielka Brytania (wcześniej Anglia), na przestrzeni wieków nie cieszyła się zainteresowaniem emigrantów z Polski. Wynikało to z odrębności religijnych oraz znacznych odległości. Pierwsze większe grupy Polaków pojawiają się na wyspach

⁵ Tamże, s. 95.

⁶ I. GRABOWSKA-LUSIŃSKA, M. OKÓLSKI, *Emigracja ostatnia?*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar 2009, s. 81.

⁷ E. DEABENE, *DIALOG międzykulturowy. Polska diaspora a społeczeństwo irlandzkie po roku 2004*, w: *Drogi i rozdroża. Migracje Polaków w Unii Europejskiej po 1 maja 2004 roku. Analiza psychologiczno-socjologiczna*, red. H. Grzymała-Moszyńska, A. Kwiatkowska, J. Rozak, Warszawa: Zakład Wydawniczy „Nomos” 2001, s. 91.

w XIX wieku, po przegranych powstaniach narodowych. Pod koniec wieku XIX zaobserwowano tzw. gorączkę amerykańską i wyjazdy do Ameryki w poszukiwaniu pracy stawały się coraz bardziej liczne (jednym z głównych portów wysyłkowych był angielski Liverpool). Po II wojnie światowej w Anglii, Walii i Szkocji swoją drugą ojczyznę znaleźli Polacy z II Korpusu Polskich Sił Zbrojnych generała Władysława Andersa, którzy przybyli tutaj głównie z niemieckich, a zwłaszcza radzieckich obozów zagłady i obozów pracy. Zorganizowano wówczas Polski Rząd na Uchodźstwie, który funkcjonował jako kontynuator II Rzeczypospolitej. Istniało również duszpasterstwo emigracyjne końca XIX wieku przy Polskiej Misji Katolickiej. Po II wojnie światowej Polacy rzadko wyjeżdżali w poszukiwaniu pracy na Zieloną Wyspę⁸. Ogólnie rzecz biorąc, otwarcie irlandzkiego rynku pracy w 2004 roku nie oznaczało, iż Polacy w tym kraju nie przebywali. Wyróżnia się cztery fale napływu Polaków do Irlandii: 1. Bezpośrednio po zakończeniu działań II wojny światowej, na skutek ufundowanych przez rząd irlandzki stypendiów naukowych dla 1000 osób z Polski; 2. Emigracja solidarnościowa na początku lat 80. XX wieku; 3. Druga połowa lat 80. XX wieku i tzw. migracje serc, głównie Polek poślubiających obywateli irlandzkich; 4. Migracja poakcesyjna na skutek rozwoju gospodarczego Irlandii, która rozpoczęła się już w roku 1997 i miała charakter głównie zarobkowy⁹.

POLSKA KOHORTA W IRLANDII

Po otwarciu rynku pracy dla obywateli nowych państw Unii Europejskiej w 2004 roku Irlandia przyjęła (biorąc pod uwagę liczbę ludności oraz liczbę czynnych zawodowo), największą liczbę pracowników krajów UE-8. Według danych z roku 2005 na podstawie wydanych numerów ubezpieczeniowych, w Irlandii zarejestrowało się 90 tysięcy obywateli polskich: studentów, niepracujących członków rodzin pracowników migrujących oraz innych osób, które znalazły się w Irlandii. Uwzględniając zatrudnienie sezonowe obliczono, iż w roku 2006 w Irlandii pracowało 100-120 tys. Polaków. Nie oznacza to jednak, iż przebywali oni na stałe

⁸ B. KOŁODZIEJ, *Wstęp: perspektywa teologiczno-historyczna*, w: *Polscy migranci w Irlandii: wokół środowiska duszpasterstwa polonijnego. Szkice teologiczne i społeczne*, red. M. Grubka, M. Lisak, Kraków–Dublin: Wydawnictwo Esprint 2010, s. 20.

⁹ A. BOBEK, *Polscy migranci w Irlandii. Rola sieci społecznych w procesie migracyjnym oraz w kształtowaniu się społeczności etnicznej*, „*Studia Humanistyczne AGH*” 8(2010), s. 58.

w Irlandii; stanowili najliczniejszą grupę narodowościową spośród państw członkowskich. Na drugim miejscu znajdowali się obywatele Litwy¹⁰.

Na podstawie danych uzyskanych z *Social Welfare Office* z 2006 roku o nadaniu numerów PPS (*Personal Public Service* – numer identyfikacyjny, niezbędny w celu podjęcia pracy) ustalono, że w tym roku liczba Polaków w Irlandii wynosiła 63 300 osób. Jednakże głębsza analiza przyznanych numerów PPS wykazała, że liczba ta sięga 200 tysięcy, co oznacza, iż Polacy stanowili wówczas już około 5% społeczeństwa irlandzkiego¹¹.

Według spisu powszechnego z 2006 roku na terenie Irlandii mieszkało na stałe 63 276 Polaków. Dodatkowo, w dniu badania, na terenie Republiki Irlandii przebywało czasowo (goście, a nie stali mieszkańcy) 10 126 osób polskiej narodowości. Według danych zgromadzonych podczas irlandzkiego spisu powszechnego w 2002 roku oszacowano liczbę Polaków na 2091 osób (ponad 30-krotny przyrost liczebności polskich imigrantów). W 2006 roku na terenie Irlandii (według *Central Statistics Office*) przebywali głównie młodzi mężczyźni (w wieku od 15 do 44 lat, których odsetek wynosił aż 85%); osoby w wieku 45 lat i starsze stanowiły zaledwie 7% subpopulacji. W przedziale 20-34 lata zdecydowaną większość, bo aż 64%, także stanowili mężczyźni. Wśród polskich imigrantów przeważali (65%) tzw. single, osoby, które nie żyją w związku małżeńskim, natomiast 34% populacji Polaków stanowili małżonkowie, a rozwiedzeni i żyjący w separacji – łącznie 4%. Aż 59% mężczyzn-małżonków nie mieszkało na terenie Irlandii razem ze swoją żoną, a 18% kobiet-małżonek nie mieszkało ze swoim mężem. W śladowym stopniu występowały związki-małżeństwa mieszane: 3% Polaków żyło razem ze swoim irlandzkim partnerem (0,5% mężczyzn i 2,5% kobiet). Zdecydowana większość osób polskiej narodowości deklarowała religijną przynależność do Kościoła rzymskokatolickiego (93%), a 5% wskazało, że są niewierzący (*no religion*). Blisko 90% polskich imigrantów przybyło do Irlandii w roku 2004 i później. Pracowali oni w następujących gałęziach irlandzkiej gospodarki: ponad połowa mężczyzn – w budownictwie i przemyśle, a połowa kobiet w sklepach oraz w budownictwie (22%) i przemyśle (22%), handlu detalicznym i hurtowym (17%), hotelach i restauracjach (16%). Pod względem statusu zatrudnienia tylko 9% Polaków zaliczało się do trzech najwyższych klas społeczno-ekonomicznych: pracodawców i kierowników oraz profesjonalistów wyższego lub niższego szczebla. Własną działalność prowadziło wówczas 503 obywateli Polski. Większość Polonii zlokalizowano w obrębie

¹⁰ W. MAŁACHOWSKI, *Migracje we współczesnym świecie. Implikacje dla Polski*, Warszawa: Oficyna Wydawnicza Szkoła Główna Handlowa w Warszawie 2010, s. 250.

¹¹ E. DEABENE, *Dialog międzykulturowy*, s. 91.

Dublina, w stolicy kraju, z liczbą ludności wynoszącą wówczas 1187 mln mieszkańców, z czego Polacy stanowili 28% populacji¹².

Dokonując analizy socjologicznej polskiej społeczności, ojciec Marcin Lisak OP powołał się także na szacunki podatkowo-socjalne, do których zaliczył wydawanie numerów *Personal Public Service Number* (PPS). Każda osoba, przebywająca nawet czasowo w Irlandii, może ubiegać się o numer PPS, który jest niezbędny dla podjęcia pracy zarobkowej, dokonywania rozliczeń fiskalnych, na potrzeby opieki socjalnej, medycznej, rejestracji wyborczej i wielu innych usług społecznych. Jak podaje Lisak, w okresie styczeń 2000-listopad 2010 w Irlandii zarejestrowało się 339 712 polskich obywateli. Jednak w porównaniu z kulminacją fali migracji w latach 2006-2007, napływ imigrantów z Polski zdecydowanie się zatrzymał. Aż 82,4% spośród nich przybyło w ciągu 4 lat – w okresie maj 2004-kwiecień 2008. Od połowy 2008 r. liczba rejestracji znacznie spadła. Ale i tak w pierwszych 11 miesiącach 2010 r. zarejestrowało się 8430 osób, co stanowi największą liczbę wśród wszystkich imigrantów.

Numery PPS zaczęto wydawać w Irlandii w styczniu 2000 r. Od tego czasu do końca 2003 roku zarejestrowało się 9306 Polaków. Liczebność nie była duża, gdyż spis z 2002 roku ustalił liczbę Polaków mieszkających na stałe w Irlandii na 2091. Ponadto, według statystyk obejmujących pozwolenia na pracę, emigranci z Polski zaczęli liczniej przybywać do Irlandii dopiero w 1999 roku. Wydano im wtedy 193 *work permits*, przy czym 37 wniosków dotyczyło odnowienia pozwolenia na pracę. Odrzucono tylko trzy aplikacje. W kolejnym roku liczba Polaków wzrosła do 810¹³. W 2005 r. odsetek osób w wieku 0-14 lat sięgał 3,8%, a w 2008 – już 23,6%. Przy czym należy pamiętać, że w 2008 roku zdecydowanie zmalał przypływ migrantów czasowych i stałych. Dla porównania w 2005 roku numery PPS przyznano dla 112 tys. (z czego 64 612 to Polacy) obywateli dziesięciu państw, które przyjęto do Unii Europejskiej. Na podstawie całości atrybucji numerów PPS, Lisak ustalił, że w całej tej kategorii dziesięciu narodowości Polacy stanowili na koniec 2008 roku prawie dwie trzecie – 65,5%¹⁴.

Spośród wszystkich 383 822 rejestracji PPS w latach 2005-2008, w roku 2008 w irlandzkich rejestrach podatkowych, demograficznych i socjalnych aktywnych pozostało 58,5% osób. Ojciec Lisak stwierdził, że Polaków w wieku powyżej 14 lat, mieszkających w Irlandii, było około 145 tysięcy. Gdy do tego dołączył

¹² M. LISAK, *Liczebność polskiej diaspory w Irlandii*, w: *Polscy migranci w Irlandii: wokół środowiska duszpasterstwa polonijnego*, s. 97.

¹³ Tamże, s. 101.

¹⁴ Tamże, s. 98.

oszacowania liczebności kohorty osób polskiej narodowości w przedziale wiekowym 0-14 lat (około 18 tys.), dałoby to łącznie liczbę około 163 tysięcy osób. Jest to szacunkowa liczba polskich imigrantów, zamieszkujących Republikę Irlandii w 2008 roku. Oszacowanie obejmuje także osoby przebywające w Irlandii podczas wakacji. Od liczby tej odjął Lisak jednostki, które nigdy nie figurowały wśród aktywnych numerów PPS w tym samym roku (prawdopodobnie osoby te w większości, mimo rejestracji, szybko opuściły Irlandię), czyli 13,2 tysięcy, i otrzymał liczbę 172 tysięcy Polaków. Według *Cental Statistic Office* w kwietniu 2009 roku Irlandia liczyła blisko 4,45 miliona mieszkańców, z czego Polacy stanowili 3,9% całej populacji¹⁵. Jak konstatuje Lisak, Polaków można było spotkać niemal na każdym kroku. Nie sposób jednak odnotować, zarejestrować i ująć w miarodajne statystyki ich liczebności oraz miejsc ich pobytu¹⁶. Według badania z roku 2008 wyższe wykształcenie wśród Polaków w Irlandii miało 80,4% kobiet oraz 56,6% mężczyzn. Wykształcenie średnie oraz pomaturalne miała jedna piąta kobiet (19,6%) i jedna trzecia mężczyzn (31,4%). Pewna część mężczyzn posiadała wykształcenie zasadnicze zawodowe (10,8%) i podstawowe (1,2%). Badania Lisaka dowiodły względną „[...] dewaluację kapitału ludzkiego w zakresie wykształcenia. Trudno zatem mówić o sporej skali drenażu mózgow, który polega na emigracji z kraju wysyłającego ludzi o wysokim kapitale ludzkim i społecznym, wysokim wykształceniu i wysokich kwalifikacjach”¹⁷.

Jak wygląda rozmieszczenie obywateli polskich w Irlandii? Z analizy danych odnośnie do liczby Polaków w irlandzkich spisach ludności *Census 2002* i okresu poakcesyjnego wynika, iż powoli następuje proces rozlewania się strumienia migracyjnego z Polski z terenu Dublinia i okolic na pozostałe części kraju. Nastąpiło zmniejszenie skupiska dublińskiego o 10% i wzrost w regionach z pozostałymi większymi miastami Irlandii: Cork (4%) i Galway (3%). Odsetek populacji Polaków zmienił się w północnej części Irlandii, w regionie Ulsteru (3%). Choć zasób zmienił się o około 350%, w dalszym ciągu największym skupiskiem Polaków jest miasto i hrabstwo Dublin (29% spisanych Polaków), następnie miasto Cork i hrabstwo (13%), za nimi miasto Galway i hrabstwo, wraz z miastem Limerick, oraz hrabstwa Meath i Wexford (równo po 6%), natomiast w hrabstwie Kerry – zaledwie 3% populacji. W pozostałych miejscowościach Irlandii Polacy stanowią od 2 do 0,5%. W strumieniu poakcesyjnym Polacy dotarli do najdalszych zakąt-

¹⁵ Tamże, s. 104.

¹⁶ M. LISAK, *Polacy–dublińczycy–imigranci: raport z badań w Dublinie (2008-2010)*, w: *Polscy migranci w Irlandii: wokół środowiska duszpasterstwa polonijnego*, s. 108.

¹⁷ Tamże, s. 125.

ków Irlandii, jak Mayo, Sligo, Monaghan, których społeczności były homogeniczne pod względem etnicznym znacznie dłużej niż region Leinster¹⁸.

Anna Paś, realizując projekty na rzecz integracji polskiej społeczności oraz reprezentacji imigrantów w życiu społeczno-politycznym Irlandii (m.in. *Migrant Voters Project, Business Forum Ireland, Ethnic Minority Health Forum*)¹⁹, jest zdania, iż na podstawie opublikowanego w 2006 roku Spisu Powszechnego *Census*, w Irlandii zamieszkiwało wówczas 420 tysięcy obcokrajowców, reprezentując niemal 10% społeczeństwa. Większość imigrantów pochodziła z krajów Unii Europejskiej (niemal 276 tysięcy), w tym 63 276 ankietowanych deklарowało polskie obywatelstwo. W myśl tych danych Polacy stanowili największą liczebną grupę wśród imigrantów, czyli niemal 15% wszystkich obcokrajowców. Jednakże, jak wskazują na to relacje polskich oraz irlandzkich mediów oraz dane zgromadzone od pracowników organizacji ds. mniejszości etnicznych, liczby opublikowane w raporcie *Census* nie oddają rzeczywistej sytuacji i skali imigracji. Przytaczane przez dziennikarzy i pracowników sektora socjalnego liczby mówią o przynajmniej trzykrotnie większej populacji Polaków, oscylującej pomiędzy 200 a 350 tysięcy osób. W latach 2004-2009 wydano 321 976 numerów PPS osobom polskiego pochodzenia²⁰. *Department of Social and Family Affairs* podaje, iż liczba przydzielonych Polakom *PPS Number* w okresie od 1 maja 2004 roku do kwietnia 2007 roku wyniosła ponad 207 tysięcy. Jednakże nieformalnie liczba ta mogła być znacznie większa, oscylująca wokół nawet 1-2 milionów²¹.

W okresie największego wzrostu liczebności Polaków w Irlandii skala imigracji osiągała poziom kwartalny: 10 638 osób (styczeń-marzec 2008). Wraz ze wzrostem liczby Polaków polsko brzmiące imiona zaczęły być coraz bardziej rozpoznawalne w Irlandii. Według *Central Statistics Office*, w raporcie *Irish Babies Names 2009* („Irlandzkie imiona dziecięce”) obok takich imion, jak Sean, Emma, Jack czy Sophie znajdowały się także polsko brzmiące imiona, np. Emilia, Szymon, Zuzanna, Oliwia, Maja, Natalia, natomiast polskie dzieci stanowiły wówczas 10% uczniów tamtejszych szkół. W 2010 roku, podczas wyborów prezydenckich w Polsce, powołano w Irlandii 11 komisji wyborczych, w których głosy

¹⁸ E. JURCZAK, *W utopii łatwego pieniądza, czyli młodzi Polacy w Irlandii – migracje zarobkowe*, w: *Społeczności lokalne: postawy migracyjne młodych Polaków*, red. A. Śliz, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego 2008, s. 50.

¹⁹ A. PAŚ, *Światło wciąż zapalone. Sytuacja polskiej społeczności w poakcesyjnej Irlandii*, w: *Polscy migranci w Irlandii: wokół środowiska duszpasterstwa polonijnego*, s. 169.

²⁰ Tamże, s. 170.

²¹ E. JURCZAK, *W utopii łatwego pieniądza*, s. 50.

oddało ponad 20 tysięcy polskich obywateli²². Jak podaje Justyna Salamońska, „pomiędzy majem 2004 roku i styczniem 2011 roku z Polski do Irlandii wyjechało blisko 330 tysięcy osób. Warto podkreślić, iż 80 procent napływu miało miejsce pomiędzy majem 2004 roku i grudniem 2007 roku. Spowolnienie irlandzkiej gospodarki i recesja sprawiły, iż począwszy od 2008 roku, Irlandia stawała się coraz mniej atrakcyjnym krajem przyjmującym dla Polaków”²³.

Aktualne dane na temat liczby Polaków w Irlandii, pochodzące z różnych źródeł, nie pokrywają się. Wynikać to może przede wszystkim z różnych metod szacunkowych, niemniej jednak przywołam dostępne źródła informacji, które można uznać jako wiarygodne. Według portalu Wirtualna Polonia w 2014 roku Irlandię zamieszkiwało 130 tysięcy Polaków²⁴. Główny Urząd Statystyczny oszacował w tym samym roku liczbę Polaków poza granicami ojczyzny na 2 mln 13 tys., natomiast 113 tysięcy przebywało w Irlandii, gdzie zanotowano spadek liczby Polaków w stosunku do roku 2013 o 1,7%. Z kolei rok 2015 to kolejny spadek liczby Polaków w Irlandii – do poziomu 111 tysięcy²⁵. Istotną pozostaje analiza danych uzyskanych przez spis powszechny Irlandii (*Census 2016*), opublikowany w kwietniu 2017 roku (zob. tabela, s. 106), z którego wynika, iż w 2016 roku Polacy (w liczbie 122 515 osób) stanowili na terenie Irlandii drugą po rdzennej ludności społeczność. Zanotowano nieznaczny spadek liczby obywateli Polski w tym kraju w stosunku do roku spisowego (2011) o 0,1% (wówczas w Irlandii zamieszkiwało 122 585 Polaków).

²² A. PAŚ, *Światło wciąż zapalone*, s. 171.

²³ J. SALAMOŃSKA, *Migracje i czas – młodzi Polacy w Irlandii w świetle jakościowego badania panelowego*, „*Studia Migracyjne – Przegląd Polonijny*” 38(2012), s. 117.

²⁴ W. KULIŃSKI, *Polonia w liczbach: 2014 rok. Główne ośrodki polonijne*, <https://wirtualnapolonia.com> [dostęp: 10.02.2017].

²⁵ Z. KOSTRZEWA i in., *Informacja o rozmiarach i kierunkach czasowej emigracji z Polski w latach 2004-2015*, Warszawa: Główny Urząd Statystyczny 2016, s. 3, <http://stat.gov.pl> [dostęp: 05.09.2016].

Osoby zamieszkujące w Irlandii na stałe według narodowości

Narodowość	Rok		Zmiana w procentach
	2011	2016	
Irish	3 927 143	4 082 513	4,0
Polish	122 585	122 515	-0,1
UK	112 259	103 113	-8,1
Lithuanian	36 683	36 552	-0,4
Romanian	17 304	29 18	68,1
Latvian	20 593	19 933	-3,2
Brazilian	8 704	13 640	56,7
Spanish	6 794	12 112	78,3
Italian	7 656	11 732	53,2
French	9 749	11 661	19,6
German	11 305	11 531	2,0
Indian	16 986	11 465	-32,5
American (US)	11 015	10 519	-4,5
Slovakian	10 801	9 717	-10,0
Chinese	10 896	9 575	-12,1

Źródło: *Census 2016 Summary Results – Part 1. 5. Diversity*, s. 50.

W 2011 roku liczbę Polaków pracujących w Irlandii oszacowano na 69 473 osób, z kolei w 2016 roku liczba ta wzrosła do 75 500²⁶. Na irlandzkich uczelniach wyższych w kwietniu 2016 roku, w porównaniu rokiem 2011, zanotowano wzrost liczby studentów z 408 838 do 427 128. Spośród wszystkich studentów irlandzkich uczelni 48 370 stanowiły osoby nieirlandzkiego pochodzenia, z czego w roku 2011 liczbę obywateli polskich oszacowano na 2270 osób (4,5% studentów nieirlandzkiego pochodzenia). W roku 2016 studenci polskiego pochodzenia stanowili 4,1% wszystkich studiujących spoza Irlandii (w liczbie 1966 osób)²⁷. Najwięcej Polaków pracowało w przemyśle wytwórczym, transporcie i komunikacji, budownictwie, handlu, zakwaterowaniu i żywieniu, działalności usługowej i najmniej w usługach profesjonalnych²⁸.

²⁶ *Census 2016. Summary Results – Part 2*, Central Statistics Office, Ireland, s. 44, <http://www.cso.ie>, [dostęp: 10. 06. 2017].

²⁷ Tamże, s. 43.

²⁸ Tamże, s. 44.

UWARUNKOWANIA WYJAZDÓW OBYWATELI POLSKICH DO IRLANDII

Najwięcej opuszczających Polskę to osoby młode, w wieku 20-35 lat. Kierowały się one przy wyjeździe, w ocenie Eweliny Jurczak, głównie powodami ekonomicznymi, by zarobić, godnie żyć (54% mężczyzn i 50% kobiet) oraz zarobić na własne mieszkanie. Chęć poznania nowego kraju to kolejny powód wyjazdu, który zadeklarowało w badaniach około 47% migrantów. Badani wymienili także żal, iż Polska jest krajem, w którym oferowana jest praca za grosze, natomiast w Irlandii można godnie zarobić (39% ogółu populacji, przy czym opinię tę wyraża 43% mężczyzn i 32% kobiet). Jeśli chodzi o strategię wyjazdu, badania dowiodły, iż tzw. wyjazd w ciemno deklarowało 43% badanych, inni mówili, że liczyli na znajomych (38%), a jeszcze inni, że korzystali z pomocy biur/agencji pośrednictwa pracy (22%). Są i tacy, którzy na wszelki wypadek przed wyjazdem postarali się zadbać o to, by mieć podwójne zabezpieczenie, a więc zarówno ofertę agencji, jak i wsparcie znajomych, którzy wyjechali wcześniej (9%)²⁹. Nieliczne przypadki wskazywały na wypracowane sieci społecznych powiązań ułatwiających przyjazd do Irlandii. Praca w Irlandii umożliwia uzyskanie dochodów na samodzielne życie oraz pomoc bliskim w Polsce. Kwestię tę jako atut najczęściej podnoszą respondenci w wieku 19-25 lat (29%), a najrzadziej ich rówieśnicy płci męskiej (11%)³⁰. Autorka zauważyła, iż kobiety pracujące w Irlandii, szczególnie w sklepach lub hipermarketach, pracę swą traktowały jako umysłową. Odpowiedzi tego rodzaju tłumaczyły one tym, że praca na kasie nie jest przecież pracą wymagającą siły fizycznej, nie jest to przysłowiowa praca „przy łopacie”³¹. W badaniach poruszono także kwestię struktury społecznej i usytuowania w niej Polaków. Blisko 18% kobiet w wieku 26-32 lata jest zdania, że za granicą są nikim. W pozostałych grupach wiekowych takie przekonanie jako jeden z głównych minusów migracji przedstawia 6% osób, z wyjątkiem mężczyzn w wieku 19-25 lat, przez których ta kwestia poruszana jest jeszcze rzadziej (2%). Polakom w Irlandii nie podoba się między innymi: 1. Podejście Irlandczyków do rodziny (wydaje się ono stanowić dla nich mniejszą wartość niż dla Polaków); 2. Kultura żywienia i dbanie o siebie (głównie szybkie jedzenie); 3. Słabsze, bardzo ogólne wykształcenie w stosunku do wykształcenia Polaków, a przy tym lepsze stanowiska pracy; 4. Swobodne podejście do pracy, lenistwo – w odniesieniu chociażby do pracy fizycznej (Polacy są cenionymi pracownikami, kiedy Irlandczyk powie,

²⁹ E. JURCZAK, *W utopii łatwego pieniądza*, s. 53.

³⁰ Tamże.

³¹ Tamże, s. 61.

że zrobienie czegoś jest niemożliwe, Polak zrobi to w tydzień lub dwa); 5. Wrogość wobec Anglików; 6. Dwulicowość wobec imigrantów – Irlandia była przez setki lat pod angielskim zaborem, czego skutkiem jest nieznamość ojczystego języka wykładanego w szkołach jako język obcy, z drugiej strony Irlandczycy wykazują zrozumienie dla imigrantów ze względu na własne doświadczenia emigracyjne – zwłaszcza w Stanach Zjednoczonych³².

Jakie powody współcześnie kierują Polakami, którzy przemieszczają się do innych krajów, także Irlandii? Oprócz czynnika ekonomicznego należy też wyodrębnić czynniki kulturowe, klimatyczne, turystyczne, lingwistyczne. Republika Irlandii jest krajem położonym na wyspie o licznych walorach krajobrazowych, turystycznych, do których zaliczają się np. wybrzuszący linię brzegową Zatoki Dublińskiej skalisty przylądek Howth i wieża Martello, ogromna liczba budowli zabytkowych o charakterze sakralnym, znane Klify Moheru, Tamara Hill, portowe miasto Drogheda, liczne zamki, wąwozy, rzeki, a przede wszystkim interesująca z punktu widzenia mieszkańca Europy Środkowej kultura celtycka³³. Warto zobaczyć także Iglicę Dublina (*Spire of Dublin*), *Trinity College* i starą bibliotekę, w której nagrywano film o przygodach Harry’ego Pottera, browarnie Guinnessa czy słynną dzielnicę z licznymi barami (pubami) – Temple Bar. Migracja to szczególnie dla młodych osób szansa na zwiększenie i aktualizowanie kompetencji, wiedzy, umiejętności i sprawności zawodowych, rozwijanie cech psychofizycznych oraz zachowań społecznych, które wynikają z wypełnianych ról społecznych³⁴.

W epoce realnego socjalizmu – jak podkreśla Pat Lucey – Polacy rzadko wybierali się na Zachód, gdyż z trudem uzyskiwali stosowne pozwolenia. Nie mogli wywozić wiele pieniędzy. Jednakże wyjeżdżali, także polscy duszpasterze³⁵. Na podstawie przeprowadzonego projektu, socjologicznej analizy, badacz dowiódł, że religijność irlandzka i polska mają wiele wspólnego. Po pierwsze, obie grupy w zdecydowanej większości to katolicy (około 90% rzymskich katolików w obydwu państwach w 2005/2006 roku) z wysokim, na tle zsekularyzowanej Europy, poziomem praktyk i wierzeń religijnych. Sytuacja ta dowodzi i wskazuje na harmonię pomiędzy państwami, praktykami i poglądami religijnymi

³² Tamże, s. 63.

³³ B. BARANIAK, *Emigracja Polaków – jej rodowód i współczesny charakter*, w: *Wielka emigracja młodzieży. Wyzwania dla edukacji*, red. R. Bera, Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej 2010, s. 35.

³⁴ R. BERA, *Znaczenia przywiązywane przez polskich emigrantów do rozwoju zawodowego*, w: *Wielka emigracja młodzieży. Wyzwania dla edukacji*, s. 87.

³⁵ P. LUCEY, *Związek między irlandzkimi i polskimi dominikanami*, w: *Polscy migranci w Irlandii: wokół środowiska duszpasterstwa polonijnego*, s. 12.

obydwu narodowości³⁶. Jak podaje Lisak, w Irlandii specjalnie dla Polonii powstało duszpasterstwo katolickie z siedzibą w Dublinie, w ramach którego pracuje trzydziestu kapłanów z Polski w 16 kościołach, natomiast w innych miejscach (43) niedzielna msza św. jest odprawiana trzy razy w miesiącu³⁷. Działalność duszpasterstwa w Irlandii cechuje przede wszystkim podtrzymywanie tradycji i wiary wyniesionej z Polski. Cechą charakterystyczną funkcjonowania Polaków są rozbieżności między polskimi a zachodnimi tradycjami a zwyczajami religijnymi, m.in. niedopuszczanie do podawania komunii św. na dłoń (zwyczaj popularny w Irlandii), przyjmowanie komunii pod dwiema postaciami (chleb i wino) oraz udzielanie komunii przez świeckie osoby. Polski katolicyzm „odrzuca możliwość asymilacji, polegającej na zagubieniu polskiej tożsamości narodowej oraz tożsamości kościelnej”³⁸. Polskie duszpasterstwo w Irlandii rozwinęło się ze względu na lawinowy przyrost liczby Polaków. Badania Lisaka dowiodły, iż poza takimi celami, jak zapewnienie utrzymania sobie i rodzinie w Irlandii czy bezpośrednia konsumpcja (korzystanie z życia) w Irlandii (3%), dominują motywy, które wskazują na czasowy charakter migracji, np. budowa lub zakup domu/mieszkania w Polsce (23,8% respondentów), zorganizowanie ślubu i wesela itp.³⁹ Jeśli chodzi o zamiar powrotu do Polski, to ponad trzy czwarte badanych w 2009 roku nie zamierzało wracać (75,8%), zaś w 2010 roku odsetek ten wynosił niewiele mniej, bo ponad 71% ankietowanych. Tylko 7-8% respondentów deklarowało powrót do Polski. Od roku 2010 deklaracje w tej sprawie zaczęły się różnicować, bowiem tylko mniej niż połowa (46%) zdecydowanie zadeklarowała, że nie opuści Irlandii, a niezdecydowanych (odpowiedź: „trudno powiedzieć”) było 15% badanych Polaków⁴⁰.

Według Lisaka Polacy w Irlandii zarabiają przeciętnie poniżej 2000 euro miesięcznie. Według *Central Statistics Office* w 2009 r. średnie zarobki w Irlandii w 2007 r. wyniosły 29 140 euro (brutto). Polacy zarabiali poniżej średniej krajowej, podczas gdy Irlandczycy – 38 676 euro, a inne osoby – niezależnie od narodowości – 37 726 euro. Dla pracowników pochodzących z 12 krajów, które wstąpiły do Unii Europejskiej w 2004 i w 2007 roku, średnia wartość płacy była zdecydowanie niższa i wynosiła 23 771 euro, co stanowi 61,5% średnich zarob-

³⁶ M. LISAK, *Rola religii w procesie akulturacji Polaków w Irlandii*, w: *Drogi i rozdroża. Migracje Polaków w Unii Europejskiej po 1 maja 2004 roku*, s. 269.

³⁷ Tamże, s. 276.

³⁸ J. GLEMP, *Będziemy orędownikami Bożego pokoju*, www.spp.episkopat.pl [dostęp: 20.05.2015].

³⁹ M. LISAK, *Polacy – dublińscy – imigranci*, s. 115.

⁴⁰ Tamże, s. 117.

ków Irlandczyków. Powyżej 2000 euro miesięcznie zarabiał w 2008 roku jedynie 33,5% ankietowanych Polaków⁴¹.

ZAKOŃCZENIE

Problematyka migracji do Republiki Irlandii, biorąc pod uwagę aspekt socjologiczny, zwłaszcza socjologię migracji, jest bardzo interesująca. Po pierwsze, pomimo wielu niedogodności historycznych i politycznych, jak również demograficznych, kraj ten po włączeniu do struktur Unii Europejskiej zmienił swój status z kraju emigracyjnego na kraj imigracyjny. Niegdyś z Irlandii się wyjeżdżało, dlatego też starsi Irlandczycy dziwili się w roku 2004 i w kolejnych latach, dlaczego tyle osób innych narodowości przyjeżdża akurat do Irlandii. Po drugie, gwałtowny rozwój społeczno-gospodarczy powodował, że brakowało pracowników, toteż otwarcie na nowe państwa, zwłaszcza nowe kraje członkowskie Unii Europejskiej, w tym także Polskę, było koniecznością. Po trzecie, Irlandia jest ciekawa z punktu widzenia obywatela Polski, ponieważ kraj ten jawi się jako przestrzeń, która z Polską ma wiele cech wspólnych. Jedną z nich jest przywiązanie do wartości rodzinnych i religijnych, wspólne tradycje emigracyjne, a nawet podobne sposoby spędzania wolnego czasu. Czynniki te pośrednio miały wpływ na przyjazd Polaków do Irlandii. Pomimo że grupa ta nie jest zbyt liczna, uwzględniając inne kraje europejskie, należy brać pod uwagę także kontekst demograficzno-geograficzny – Irlandia jest małym krajem, w którym Polacy się zadomowili poprzez tworzenie rozmaitych grup wsparcia, partycypację społeczną, rozwój instytucji polskich, zawiązanie duszpasterstwa i wiele innych działań, które mają na celu wspieranie Polaków poza ojczyzną. Pomimo wystąpienia kryzysu gospodarczego, wywołanego spekulacjami ekonomicznymi i tąpnięciem sektora budowlanego właśnie w Irlandii, i wskutek tego utraty pracy przez wielu obywateli polskich, który pracowali w sektorze budowlanym, produkcji oraz transporcie, nie odnotowano drastycznego spadku liczby Polaków w tym kraju (choć były liczne zapowiedzi polityczne odnośnie do powrotu Polaków z Irlandii). Co więcej, jedna z irlandzkich linii lotniczych, która oferuje codziennie kilka rejsów na pokładach swoich samolotów z Irlandii do różnych lotnisk w Polsce, wykazuje znaczny wskaźnik rentowności oraz zwrotu.

Niniejszy artykuł jest interesujący z tego względu, że podejmuje pomijaną w naukach społecznych analizę migracji Polaków do Irlandii, biorąc pod uwagę skalę tego zjawiska.

⁴¹ Tamże, s. 121.

BIBLIOGRAFIA

- BARANIAK B., Emigracja Polaków – jej rodowód i współczesny charakter, w: *Wielka emigracja młodzieży. Wyzwania dla edukacji*, red. R. Bera, Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej 2010, s. 29-43.
- BERA R., Znaczenia przywiązywane przez polskich emigrantów do rozwoju zawodowego, w: *Wielka emigracja młodzieży. Wyzwania dla edukacji*, red. R. Bera, Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej 2010, s. 87-95.
- BOBEK A., Polscy migranci w Irlandii. Rola sieci społecznych w procesie migracyjnym oraz w kształtowaniu się społeczności etnicznej, „*Studia Humanistyczne AGH*” 8(2010), s. 57-67.
- Census 2016. Summary Results – Part 1: Diversity, Central Statistics Office, <http://www.cso.ie>, [dostęp: 10. 06. 2017].
- Census 2016. Summary Results – Part 2: Central Statistics Office, Ireland, <http://www.cso.ie> [dostęp: 10. 06. 2017].
- DEABENE E., Dialog międzykulturowy. Polska diaspora a społeczeństwo irlandzkie po roku 2004, w: *Drogi i rozdroża. Migracje Polaków w Unii Europejskiej po 1 maja 2004 roku. Analiza psychologiczno-socjologiczna*, red. H. Grzymała-Moszyńska, A. Kwiatkowska, J. Rozak, Warszawa: Zakład Wydawniczy „Nomos” 2010, s. 89-104.
- GLEMP J., Będziemy orędownikami Bożego pokoju, www.spp.episkopat.pl [dostęp: 20.05.2015].
- GRABOWSKA-LUSIŃSKA I., OKÓLSKI M., *Emigracja ostatnia?*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar 2009.
- JURCZAK E., W utopii łatwego pieniądza, czyli młodzi Polacy w Irlandii – migracje zarobkowe, w: *Spółeczności lokalne: postawy migracyjne młodych Polaków*, red. A. Śliz, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego 2008, s. 49-70.
- KALINOWSKA K., Irlandia – porażka doktryny liberalnej?, w: *Wzrost gospodarczy – rynek pracy – polityka państwa*, red. E. Kwiatkowski, L. Kucharski, Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego 2011, s. 91-102.
- KOŁODZIEJ B., Wstęp: perspektywa teologiczno-historyczna, w: *Polscy migranci w Irlandii: wokół środowiska duszpasterstwa polonijnego. Szkice teologiczne i społeczne*, red. M. Grubka, M. Lisak, Kraków–Dublin: Wydawnictwo Esprint 2010, s. 19-20.
- KOSTRZEWA Z. I IN., *Informacja o rozmiarach i kierunkach czasowej emigracji z Polski w latach 2004-2015*, Warszawa: Główny Urząd Statystyczny 2016, <http://stat.gov.pl> [dostęp: 05.09.2016].
- KULIŃSKI W., Polonia w liczbach: 2014 rok. Główne ośrodki polonijne, <https://wirtualnapolonia.com> [dostęp: 10. 02. 2017].
- LISAK M., Liczebność polskiej diaspory w Irlandii, w: *Polscy migranci w Irlandii: wokół środowiska duszpasterstwa polonijnego. Szkice teologiczne i społeczne*, red. M. Grubka, M. Lisak, Kraków–Dublin: Wydawnictwo Esprint 2010, s. 95-105.
- LISAK M., Polacy – dublińczycy – imigranci: raport z badań w Dublinie (2008-2010), w: *Polscy migranci w Irlandii: wokół środowiska duszpasterstwa polonijnego. Szkice teologiczne i społeczne*, red. M. Grubka, M. Lisak, Kraków–Dublin: Wydawnictwo Esprint 2010, s. 107-134.

- LISAK M., Rola religii w procesie akulturacji Polaków w Irlandii, w: Drogi i rozdroża. Migracje Polaków w Unii Europejskiej po 1 maja 2004 roku. Analiza psychologiczno-socjologiczna, red. H. Grzymała-Moszyńska, A. Kwiatkowska, J. Rozak, Warszawa: Zakład Wydawniczy Nomos 2010, s. 269-280.
- LUCEY P., Związek między irlandzkimi i polskimi dominikanami, w: Polscy migranci w Irlandii: wokół środowiska duszpasterstwa polonijnego. Szkice teologiczne i społeczne, red. M. Grubka, M. Lisak, Kraków–Dublin: Wydawnictwo Esprint 2010, s. 11-12.
- MAŁACHOWSKI W., Migracje we współczesnym świecie. Implikacje dla Polski, Warszawa: Oficyna Wydawnicza Szkoła Główna Handlowa w Warszawie 2010.
- PAŚ A., Światło wciąż zapalone. Sytuacja polskiej społeczności w poakcesyjnej Irlandii, w: Polscy migranci w Irlandii: wokół środowiska duszpasterstwa polonijnego. Szkice teologiczne i społeczne, red. M. Grubka, M. Lisak, Kraków–Dublin: Wydawnictwo Esprint 2010, s. 169-174.
- SALAMOŃSKA J., Migracje i czas – młodzi Polacy w Irlandii w świetle jakościowego badania panelowego, „Studia Migracyjne – Przegląd Polonijny” 38(2012), s. 111-132

MIGRACJE POAKCESYJNE POLAKÓW DO REPUBLIKI IRLANDII

Streszczenie

Irlandia będąca krajem położonym w obrębie Wysp Brytyjskich, podobnie jak Wielka Brytania (wcześniej Anglia) na przestrzeni wieków nie cieszyła się zainteresowaniem emigrantów z Polski. Wynikało to z odrębności religijnych oraz znacznych odległości. Pierwsze większe grupy Polaków pojawiają się na wyspach w XIX wieku po przegranych powstaniach narodowych. Po II wojnie światowej w Anglii, Walii i Szkocji Polacy znaleźli drugą ojczyznę, gdzie zorganizowano wówczas Polski Rząd na Uchodźstwie oraz duszpasterstwo polskie i emigracyjne końca XIX wieku w Polskiej Misji Katolickiej. Po wojnie Polacy rzadko wyjeżdżali w poszukiwaniu pracy i osadnictwa na Zieloną Wyspę. Po otwarciu rynku pracy dla obywateli nowych państw Unii Europejskiej w 2004 roku Irlandia przyjęła największą liczbę pracowników krajów UE-8. Artykuł przedstawia charakterystykę kształtowania populacji Polaków w tym kraju na przestrzeni ostatniej dekady. Według danych pochodzących ze spisów powszechnych oraz badań naukowych w Irlandii przebywa obecnie około 120 tysięcy obywateli polskich.

Słowa kluczowe: migracje poakcesyjne; migracje do Irlandii; Polacy w Irlandii.

POST-ACCESSION MIGRATION OF POLES
TO THE REPUBLIC OF IRELAND

S u m m a r y

Ireland, a country located within the British Isles, same as Great Britain (formerly England) has not appreciated the interest of immigrants from Poland for centuries. It resulted due to religious differences and significant distances. The first large groups of Poles appeared on the islands in the 19th century after losing the national uprisings. Following the World War II in England, Wales and Scotland, the Poles created a second homeland where the Polish Government was established in Exile together with the Polish ministry and emigration of the late 19th century in the Polish Catholic Mission. At the end of World War II, the Poles seldom left for a job search and settlement on the Green Island. Following the opening of the labor market to the citizens of the new EU Member States in 2004, Ireland has adopted the largest quantity of workers EU-8. This article presents the characteristics of shaping the population of Poles in aforementioned country over the last decade. According to census and research data, Ireland currently has around 120.000 Polish citizens.

Key words: post-accession migration; migration to Ireland; Poles in Ireland.